

▲ Hommelseweg 169A.

Hippe buurt bij de paardensmederij

In een nis aan de Hommelseweg tegenover bouwspeelplaats De Leuke Linde in de Arnhemse wijk Sint Marten waait de geschiedenis van de laatste helft van de negentiende eeuw de wandelaar van alle kanten tegemoet. Joost en Jacqueline Marée bewonen hier een paardensmederij uit 1890.

„Er staan hier allemaal panden met een lang verleden”, vertelt Joost. „Hiernaast heb je een melkfabriek, verderop een boerderij. Er lag hier ooit een weiland.”

Buurtgenoot Sofia Oper schreef in 2012 een prachtig boekje over de open plek in de stad waar de voormalige smederij verborgen ligt: *Lindenplein*. Het leest als liefdesverklaring aan iets moois dat nooit lang stand kon houden. ‘Onaangeharkt is één ding, maar probeer maar eens onaangeharkt te blijven’, mijmerde Oper. ‘Dit land verdraagt geen ongeordendheid’.

De vier grote lindes maakten deel uit van wat Oper beschreef als een ‘rommelige restruimte, verstopt achter oude huizen, een schoolplein en een voormalige theateracademie’. Het was een wilde dorpsbrink, een vrijplaats. Je kon het plein alleen via een onooglijk steegje bereiken. Tegenwoordig staat er een slagboom. Er zijn nieuwe woningen gebouwd en nieuwe in aantocht. In een van die woningen komt straks Ahmed Marcouch te wonen, de burgemeester van Arnhem.

Het plein werd jarenlang ‘voormalig HKA-terrein’ genoemd, naar het gebouw van de verdwenen toneelschool van de Hogeschool der Kunsten van Arnhem. Aan de lopende band werden er plannen voor gesmeed. Telkens kwamen de bewoners in opstand tegen de nieuwste versie. Thans zit er schot in de zaak.

Jacqueline en Joost Marée zijn niet blij met de oprukkende bebouwing. Ze vrezen dat hun onderkomen straks aan het zonlicht onttrokken zal worden en spreken

Verliefd op Arnhem

Wekelijks tekent Dick Caderius van Veen een pand met een verleden. Harry van der Ploeg zorgt voor de historische context.

hun ergernis uit over de parkeerplaatsen voor de deur „Ze hadden hier een park van moeten maken”, verzucht Jacqueline. „Een gemiste kans.”

Jacqueline verlangt terug naar de mooie zomerdagen dat ze hier met haar buurtgenoten aan de picknicktafel zat. Ontwikkelaar Tom Kuiper denkt dat er nog altijd ruimte is voor een buurtpicknick. Hij vertelt enthousiast over het nieuwe parkje een stukje verderop dat straks eigendom wordt van de omwonenden. Het project heet School VI, genoemd naar de lagere school uit 1910. Kuiper beveelt het woongebied aan als een oase van rust in de drukke stad.

Jacqueline en Joost hebben van de paardensmederij een prachtige moderne woning gemaakt. „Toen alles klaar was, zijn we getrouwd”, zegt Jacqueline lachend. Ze lopen naar boven de ruime trap op, waar direct de grote vrijstaande badkuip opvalt onder het venster in de zolderkamer. „Dit is onze Bed & Breakfast”, vertellen ze trots. ‘Studio Arnhemse Smederij 1890’ noemen ze hun logiesgelegenheid. Jacqueline kocht de smederij zo’n twintig jaar geleden. Ze moet nog grinniken als ze terugdenkt aan het moment dat ze er met haar ouders rondkeek. Het zag er verlopen en smoezelig uit. Er werden drugs verhandeld in de buurt. „Een paar jaar geleden woonde er een dealer om de hoek. Nu komen mensen in driedelig grijs de deur uit. Het is een hippe buurt geworden.”